

Η μεγάλη πτώση δεν αντισταθμίστηκε από την αγάπη του νεοέλληνα για το ιδιόκτητο κεραμίδι και το σήμα κινδύνου πήρε πολύ απειλητικές διαστάσεις.

Η παραδοσιακή ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας όχι μόνο έχασε τη δυναμική και την αίγλη της, αλλά έχει μεταβληθεί σε αχίλλειο πτέρνα της. Το καμπανάκι χτυπά δυνατά τέσσερα χρόνια τώρα, αλλά δυστυχώς σε ώτα μη ακουόντων.

Η μεγάλη πτώση δεν αντισταθμίστηκε από την αγάπη του νεοέλληνα για το ιδιόκτητο κεραμίδι και το σήμα κινδύνου πήρε πολύ απειλητικές διαστάσεις. Μάλιστα μετά το ξέσπασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης η κατάσταση χειροτέρευσε, αφού μίκρυναν τα δάνεια, αυξήθηκαν τα επιτόκια και έκλεισαν οι κάνουλες των τραπεζών.

Παρά τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στην ελληνική οικονομία, η οικοδομή διατηρεί περίοπτη θέση. Εξάλλου, εκατοντάδες επαγγέλματα και κατηγορίες επιχειρήσεων είναι λιγότερο ή περισσότερο στενά συνδεδεμένες μαζί της και περισσότεροι από 400.000 εργαζόμενοι ζουν από την οικοδομή.

Για το λόγο αυτό η πτώση της αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή και για τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας και την απασχόληση.

Μάλιστα αν συνδυαστεί με την πτώση του τουρισμού που αποτελεί τη βαριά βιομηχανία της χώρας, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα πως αν η κυβέρνηση δεν πάρει μέτρα και μάλιστα πολύ σύντομα η ανάπτυξη θα αργήσει να φανεί στο ραντεβού.

Η απουσία ενιαίου και ολοκληρωμένου σχεδίου για την πραγματική οικονομία είχε ως αποτέλεσμα την κυβερνητική άρνηση της λήψης μέτρων για την αναζωογόνηση της οικοδομής σε αντίθεση με ότι συνέβη σε άλλες χώρες.

Η κυβέρνηση έχει ιστορική υποχρέωση να αντιληφθεί ότι η αλλαγή οικονομικού μοντέλου και η πράσινη ανάπτυξη δεν αρκούν ?τουλάχιστον προς το παρόν- να βγάλουν την οικονομία από το τέλμα.

Η οικοδομή μπορεί έστω κι' να θεωρείται τμήμα του παλιού μοντέλου- να λειτουργήσει ως ατμομηχανή και να σύρει το τρένο της οικονομίας. Αρκεί να παραμεριστούν οι ιδεοληψίες και οι αγκυλώσεις.

Πηγή: imerisia.gr